یادداشت

معادله پیچیده گاز در زمستان پیش‌رو

مریم آقایی: زمستان برای ایران همیشه با یک معادله تکراری آغاز می‌شود: با سردشدن هوا، مصرف گاز بالا می‌رود و همان گازی که باید خانه‌ها را گرم کند، برای نیروگاه‌ها و صنایع نیز مورد نیاز اســت. اما زمستان امسال این معادله یک متغیر تازه و مهم دارد؛ بخشی از ظرفیت تولید و فرآورش گاز کشور در جریان جنگ آسیب دیده و بازگرداندن آن به مدار، به یکی از مهم‌ترین مأموریت‌های صنعت نفت تبدیل شده است. بر اســاس اعلام معاون اول رئیس‌جمهوری، حدود ۲۳۰ میلیون مترمکعب از ظرفیت گاز کشور از مدار خارج شده و برنامه دولت این است که تا پیش از آغاز فصل سرما، ۱۰۰ میلیون مترمکعب از این ظرفیت بازگردد. وزیر نفت نیز گفته است با استفاده از ظرفیت خالی دیگر پالایشگاه‌ها، نزدیک به ۱۰۰ میلیون مترمکعب از این کاهش تولید جبران شده، اما بیش از ۱۲۰ میلیون مترمکعب همچنان جبران نشده است. این اعداد یک واقعیت مهم را نشان می‌دهند: زمستان امسال را نمی‌توان فقط با افزایش تولید مدیریت کرد. بخشــی از ظرفیت از دســت رفته باید بازسازی، بخشی از نیاز از ظرفیت‌های موجود جبران و در طرف دیگر، مصرف نیز باید مدیریت شــود. در واقع، مسئله اصلی دیگر فقط «تولید گاز» نیست؛ مسئله تخصیص گاز در شــرایط محدودیت عرضه است. در زمستان، گاز خانگی و تجاری به‌طور طبیعی در اولویت قرار می‌گیرد، اما شبکه انرژی کشور فقط خانه‌ها نیست. نیروگاه‌ها برای تولید برق به گاز نیاز دارند و صنایع نیز برای ادامه فعالیت خود به انرژی وابسته‌اند. معاون اول رئیس‌جمهوری صراحتا تأمین انرژی صنعت و کشــاورزی را پیش‌فرض دولت دانســته و درباره پیامدهای قطع انرژی صنایع از توقف تولید، بیکاری، کاهش رشد اقتصادی و از دست رفتن بازارهای صادراتی گفته است. این نکته بسیار مهم است. اگر در زمان اوج مصرف، تمام فشار ناترازی به صنایع منتقل شود، شاید شبکه خانگی در کوتاه‌مدت پایدار بماند، اما هزینه آن در جای دیگری ظاهر می‌شود؛ در تولید کمتر، صادرات کمتر، درآمد کمتر و فشــار بیشتر بر اقتصاد. بنابراین «عبور از زمستان» نباید فقط با شاخصی مانند قطع‌نشدن گاز مشترکان خانگی سنجیده شود. سؤال مهم‌تر این اســت که کشور با چه هزینه‌ای از زمستان عبور می‌کند؟ اما بازگرداندن ظرفیت ازدســت‌رفته فقط یک عملیات فنی برای تعمیر چند تأسیســات نیست؛ این کار در شرایطی انجام می‌شــود که صنعت نفت و گاز ایران سال‌هاست با محدودیت‌های ناشی از تحریم دست‌وپنجه نرم می‌کند و هم‌زمان، ریسک امنیتی تأسیسات انرژی نیز همچنان یک متغیر جدی در محاسبات صنعت است. در شرایط عادی، بازسازی یک پالایشگاه یا تأسیسات گازی را می‌توان با دسترسی به تجهیزات، قطعات، منابع مالی و زنجیره تأمین بین‌المللی پیش برد، اما برای ایران، بخشــی از این مســیر به دلیل تحریم‌ها دشوارتر و پرهزینه‌تر است. تأمین برخی تجهیزات، انتقال فناوری، دسترسی به منابع مالی و حتی زمان‌بندی ورود قطعات، همه تحت تأثیر محدودیت‌هایی قرار دارند که صنعت نفت ایران سال‌هاســت با آنها مواجه است. حالا این محدودیت با یک متغیر دیگر نیز ترکیب شده است: سایه جنگ.

بخشــی از عملیات توسعه فاز ۱۱ نیز در شــرایط جنگ ۱۲روزه ادامه داشته و با وجود محدودیت‌های لجســتیکی، افزایش مخاطرات عملیاتی و دشــواری تأمین تجهیزات و پشــتیبانی، عملیات حفاری متوقف نشــده و حتی دو حلقه چاه جدید در همان شــرایط وارد مدار شده اســت. این تجربه نشان می‌دهد مسئله صنعت نفت ایران فقط ساخت و تعمیر تأسیســات نیست؛ حفظ ظرفیت تولید در شرایط نااطمینانی نیز بخشــی از مأموریت صنعت انرژی اســت. از همین منظر، بازسازی ظرفیت‌های آسیب‌دیده را نباید صرفا با معیار سرعت سنجید. سرعت مهم است، اما مهم‌تر از آن ایجاد ظرفیتی است که بتواند در برابر شوک‌های بعدی نیز تاب‌آوری بیشتری داشــته باشد. ایران در شرایطی باید ظرفیت ازدســت‌رفته گاز را بازگرداند که هم با محدودیت‌های تحریمی برای تأمین تجهیزات و ســرمایه مواجه است و هم نمی‌تواند احتمال تکرار آســیب به زیرســاخت‌های انرژی را از محاسبات خود کنار بگذارد. این یعنی هر پروژه بازســازی، علاوه بر ملاحظات فنی و اقتصادی، یک ملاحظه امنیتی نیز دارد. در چنین شــرایطی، عملکرد صنعــت نفت را نمی‌توان فقط با میزان تولید سنجید. توان بازسازی، سرعت بازگشت ظرفیت، استمرار تولید در شــرایط بحران و توانایی حفظ زیرســاخت‌های حیاتی، خود بخشــی از امنیت انرژی کشــور اســت. یکی از ابزارهای مدیریت این شرایط، استفاده از سوخت مایع برای نیروگاه‌ها و صنایع اســت. وزیر نفت از افزایش ذخایر سوخت مایع نیروگاه‌ها و ذخیره‌ســازی نفت‌کوره و گازوئیل برای صنایع خبر داده اســت تا در روزهای اوج مصرف، کاهش تحویل گاز با سوخت جایگزین جبران شود. این اقدام می‌تواند فشار را از شبکه گاز بردارد، اما نباید آن را با حل مسئله ناترازی اشتباه گرفت. سوخت مایع در بهترین حالت، ضربه‌گیر شــبکه گاز در روزهای اوج مصرف است. ذخیره‌سازی، انتقال و توزیع آن نیز نیازمند ظرفیت و آمادگی عملیاتی است. ضمن اینکه استفاده گسترده از سوخت‌های مایع می‌تواند پیامدهای اقتصادی و زیست‌محیطی خود را داشــته باشد. پس مسئله این نیســت که گاز کم آمد، سوخت مایع جایگزین شود؛ مسئله این است که چگونه باید از تمام ظرفیت سبد انرژی استفاده کرد تا کمبود یک حامل انرژی، کل اقتصاد را تحت تأثیر قرار ندهد. طرف دیگر معادله، مصرف است. دولت از مردم خواســته است در مصرف گاز و برق صرفه‌جویی کنند و حتی درباره مشترکان بســیار پرمصرف، بحث محاسبه انرژی با قیمت تمام‌شده را مطرح کرده اســت. این درخواست در شرایط ناترازی قابل فهم است. هر میزان صرفه‌جویی در روزهای اوج مصرف، فشار کمتری بر شبکه وارد می‌کند. اما یک تفاوت مهم وجود دارد: مدیریت مصرف نباید به مترادف «مسئولیت مصرف‌کننده» تبدیل شود. دولت نیز باید ســهم خود را در این معادله بپردازد؛ از اصلاح مصرف در ســاختمان‌های دولتی و استانداردسازی تجهیزات گرفته تا توسعه طرح‌های بهینه‌سازی و کاهش شــدت انرژی. در غیر این صورت، صرفه‌جویی ممکن است به ابزاری برای مدیریت کوتاه‌مدت بحران تبدیل شــود، بدون آنکه ریشــه مســئله تغییر کند. معاون اول رئیس‌جمهوری نیز بر همین ضرورت تأکید کرده و در کنار درخواست از مردم برای صرفه‌جویی، خواستار مشارکت دولت در کاهش مصرف شده است. در سمت دیگر معادله، افزایش تولید از فاز ۱۱ پارس جنوبی اهمیت زیادی دارد. با تکمیل حفاری و راه‌انــدازی دوازدهمین چاه موقعیت SPD11B، ظرفیت اســمی تولید این بخش به یک میلیــارد فوت‌مکعب، معادل حدود ۲۸ میلیون مترمکعب در روز رســیده اســت. این افزایش تولید در شرایط فعلی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند؛ زیرا توسعه ظرفیت‌های جدید در کنار بازگرداندن ظرفیت‌های ازدســت‌رفته، به کشــور امکان می‌دهد بخشــی از فشار واردشده بر شبکه را از سمت عرضه جبران کند. هم‌زمان، بازسازی پالایشگاه‌های آسیب‌دیده نیز باید دنبال شود. در واقع، دو مسیر باید کنار هم حرکت کنند: افزایش ظرفیت از یک سو و بازگرداندن ظرفیت ازدست‌رفته از سوی دیگر. در نهایت، زمستان امســال یک راه‌حل واحد ندارد. نمی‌توان فقط با افزایش تولید مسئله را حل کرد؛ چون هر میزان افزایش عرضه در برابر رشد مصرف، سقفی دارد. نمی‌توان فقط به ســوخت مایع تکیه کرد؛ چــون این ابزار برای مدیریت اوج مصرف اســت، نه جایگزین دائمی گاز. و نمی‌توان بازســازی تأسیسات را از مسئله مدیریت مصرف جدا کرد؛ زیرا هر مترمکعب ظرفیتی که بازمی‌گردد، زمانی بیشترین اثر را دارد که درســت تخصیص داده شود. به همین دلیل، زمستان امسال بیش از آنکه آزمون تولید گاز باشد، آزمون حکمرانی انرژی است. اینکه چه مقدار گاز تولید می‌شــود مهم اســت، اما اینکه این گاز چگونه میان خانه، نیروگاه و صنعت توزیع شود، اهمیت کمتری ندارد. اگر قرار باشد شبکه خانگی پایدار بماند، برق نیروگاه‌ها تأمین شــود و چرخ صنایع نیز متوقف نشود، باید همه حلقه‌های زنجیره هم‌زمان کار کنند: بازســازی ظرفیت‌های آســیب‌دیده، افزایش تولید، ذخیره‌سازی سوخت، مدیریت مصرف و اولویت‌بندی تخصیص انرژی. در این نگاه، موفقیت زمستان فقط با این سنجیده نمی‌شود که گاز مردم قطع شد یا نشد؛ باید دید در پایان زمستان چه میزان تولید حفظ شــده، چه میزان از ظرفیت‌های ازدســت‌رفته بازگشته و اقتصاد کشــور با چه هزینه‌ای از این فصل عبور کرده اســت. زمستان امســال، در نهایت، امتحان گاز نیست؛ امتحان این است که ایران چقدر می‌تواند انرژی محدود خود را هوشمندانه‌تر مدیریت کند.

جنگ، شکاف ناترازی انرژی برای کارخانه‌ها را در فصول سرد امسال بیشتر کرده است

زمستان سخت صنایع

شــرق: پیش از جنگ، کشــور با ناترازی حدود ۳۰۰ میلیون مترمکعبی گاز مواجه بود که این عدد چیزی حدود یک‌سوم نیاز بازار داخلی را تشــکیل مــی‌داد، حالا اما نزدیک به ۲۳۰ میلیون مترمکعب ظرفیت گاز کشــور در جنگ آسیب دیده و زمستان پیش‌رو را برای صنایع کشور دشوارتر کرده است.

جنگ و افزایش شکاف ناترازی

ایران مالک دومین ذخایر بزرگ گاز جهان است. براساس آمارهــای اوپــک از ذخایر گاز کشــورها در جهان در ســال ۲۰۲۲، ســهم ذخایر گاز ایران در این سال به ۱۶ درصد رسید کــه بعد از روســیه در جایگاه دوم قرار گرفــت. ایران با ۳۲ تریلیون مترمکعب ذخایر گاز طبیعی، ۱۶ درصد از کل ذخایر گاز طبیعــی جهان را در اختیــار دارد. بخش زیادی از ذخایر گازی ایــران در میدان فراســاحلی پــارس جنوبی در خلیج فارس متمرکز شــده که با قطر مشترک است. مجموع تولید در ســال ۲۰۲۰ به ۲۳۴ میلیارد مترمکعب یا میانگین روزانه ۶۴۵ میلیون مترمکعب رسید. با این حال سیاست‌گذاری‌های ناکارآمد حوزه انرژی ســبب شده کشور پیش از جنگ گرفتار کســری گاز حدود ۳۰۰ میلیون مترمکعبی باشــد که چیزی حدود یک‌ســوم نیاز گاز کشــور اســت. حالا جنگ بر فشــار ناترازی گاز دامن زده است و بنا بر گزارش وزارت نفت چیزی حدود ۲۳۰ میلیون مترمکعب ظرفیت گاز در حملات آمریکا و اســرائیل علیه ایران از دســت رفته و این موضوع شرایط کســری گاز را برای کشــور دشوارتر کرده اســت. این مسئله سبب شده گازرسانی برای اســتان‌های شمالی کشور امسال دشــوارتر شود؛ چراکه استان‌های شــمالی در انتهای شبکه گازرسانی کشور قرار دارند.

در همیــن زمینه مهــرداد لاهوتی، نماینــده لاهیجان در مجلس، درباره احتمال قطع برق و گاز به‌ویژه در استان‌های شــمالی کشور در فصل ســرما و ضرورت برنامه‌ریزی دولت برای مدیریت این شرایط به ایلنا گفته است «ما در سال‌های گذشــته هم در زمــان اوج مصرف و قبــل از جنگ با حدود ۳۰۰ میلیــون مترمکعب کســری گاز مواجــه بودیم و برای جبران این کســری، از جمله در مقاطعی از ترکمنســتان گاز وارد می‌کردیم اما در حال حاضر واردات گاز از ترکمنســتان انجام نمی‌شــود». او در ادامه گفته است: «این کسری گاز را چگونه مدیریت می‌کردیم؟ معمولا در ســرمای شــدید برق و گاز واحدهای صنعتی را قطع می‌کردند و برای کســری‌ها گاهــی وارد می‌کردند. اتفاقی که امروز رخ داده این اســت که در جریان جنــگ هم حدود ۲۳۰ میلیــون مترمکعب از ظرفیت تأمین گاز را از دســت دادیم. بنابراین اگر کسری ۳۰۰ میلیــون مترمکعبــی در اوج مصرف را با ایــن کاهش ۲۳۰ میلیون مترمکعبی در نظر بگیریم، مجموع فشــار بر شــبکه به حدود ۵۳۰ میلیون مترمکعب می‌رسد. البته وزارت نفت اعلام کرده اســت که امکان اضافه‌کردن حدود ۱۰۰ میلیون مترمکعب گاز به مدار وجود دارد و تأکید داشــتند این مقدار گاز تا فصل ســرما وارد مدار خواهد شــد. بنابراین امسال با اضافه‌شــدن ایــن میزان، بخشــی از کمبود جبــران خواهد شــد و نســبت به وضعیت موجود، ۱۰۰ میلیون مترمکعب بــه ظرفیت تأمیــن اضافه می‌شــود که این مقــدار به ۴۲۰ میلیون مترمکعب خواهد رسید». او با اشاره به شرایط ویژه استان‌های شــمالی در زمســتان پیش‌رو درخواست داشته است که سفر به استان‌های شمالی محدود شود.

خسارت بزرگ ناترازی

مســئله اما فقط تأمیــن گاز منازل و نیــاز بخش خانگی نیســت که حالا صنایع کشور از کســری گاز خسارات بزرگی متحمــل شــده‌اند و در واقع خســارت اصلی ناتــرازی گاز به تولید کشــور و کوچک‌شــدن کیک اقتصاد و کاهش رفاه عمومی اســت. براســاس اعلام وزارت صنعــت، معدن و تجارت و اتاق بازرگانــی ایران، هر روز قطعی گاز صنایع بین مبلغی حدود ۳۰۰ تا ۵۰۰ میلیون دلار فرصت ازدســت‌رفته برای کشــور به‌همراه دارد. در نتیجه محاسبه عدم‌النفع این تعداد روزهایی کــه صنایع با محدودیت گاز مواجه بوده‌اند، حداقــل ۱۱.۱ میلیارد دلار و حداکثر ۱۸.۵ میلیارد دلار برآورد شده اســت. براســاس این گزارش‌ها صنعت پتروشیمی که در بخش صادرات کشــور حضور فعالی دارد، روزانه عددی بین ۳۰ تا ۶۰ میلیون دلار به دلیل کمبود گاز متضرر شــده‌اند و در ســال ۱۴۰۳ بیــش از ۲.۲ میلیارد دلار خســارت به این صنعــت وارد کــرده اســت. همچنین صنعت فــولاد، یکی دیگر از صنایعی اســت که وابســتگی بالایی به مصرف گاز دارد. قطعــی گاز در این صنعت، روزانــه حدود ۵۰ میلیون دلار خســارت به همراه دارد و کارخانه‌های ســیمان و سایر صنایع معدنی نیز از جمله بخش‌های وابســته به گاز است. جایگزین‌کردن گاز با مازوت، افزون بر آلودگی بیشــتر هوا، با افزایش هزینه‌های تولید، منجر به افزایش قیمت محصولات نهایی نیز شده اســت. هزینه‌های اضافی ناشی از جایگزینی ســوخت در این صنایع، روزانه تا ۲۰۰ میلیارد تومان تخمین زده شــده اســت. این ناترازی و قطعــی گاز همچنین اثرات کلان اقتصادی از جمله ازدست‌رفتن فرصت‌های صادراتی، کاهش رشــد اقتصادی، افزایش قیمت کالاهای اساســی و افزایش هزینه‌های ســوخت جایگزیــن را هم به دنبال دارد. ناترازی گاز صنایع در شــرایطی است که برخی صنایع کشور ارزش‌افزوده بالایی از گاز مصرفی تولید می‌کنند. براســاس گزارش مرکز پژوهش‌های اتاق ایران «در سال ۱۴۰۰، صنعت پتروشیمی با مصرف روزانه ۶۶ میلیون مترمکعب گاز، فقط ۹ درصد از گاز کشــور را استفاده کرده است». گذشته از این، یک درصد کاهش در تأمین انرژی می‌تواند رشد اقتصادی را تا ۰.۵ درصد کاهش دهد.

احتمال محدودیت گاز صنایع تا پایان سال

به‌تازگــی رضا ســپهوند، ســخنگوی کمیســیون انرژی مجلــس، از احتمال قطعی گاز صنایع در فصل ســرما خبر داده و بــه جماران گفته اســت: «قطعــی گاز و برق بخش صنعتی تا پایان ســال ادامه خواهد داشــت». رضا علیزاده، رئیــس کمیســیون صنایــع و معــادن مجلس هــم در ۲۲ شــهریور ۱۴۰۵ بــه تابناک توضیــح داده اســت: «موضوع کمبود انرژی، یکی از مشــکلات جدی کشــور است و امروز دیگر نمی‌توان آن را کتمان کرد. بخشــی از ظرفیت تولید گاز کشــور در جریان بمباران آســیب دیده و از مدار خارج شده، بخشــی نیز مربوط به افت راندمان نیروگاه‌هاست و از سوی دیگــر، افزایش مصرف انــرژی نیز سال‌به‌ســال ادامه دارد. بنابرایــن مجموعه این عوامل باعث شــده بــا کمبود انرژی مواجه باشیم».

او در ادامه گفته اســت: «برای واحدهای بزرگ صنعتی تکالیفی در نظر گرفته شــده تا بخشــی از نیاز انرژی خود را از طریق ســرمایه‌گذاری در این حوزه تأمین کنند. واحدهای بــزرگ صنعتــی و فــولادی نیز اقداماتــی را در ایــن زمینه انجام داده‌انــد، اما با وجود این اقدامات، مشــکل همچنان وجــود دارد و در ماه‌هــای آینــده نیز با مشــکل قطعی گاز مواجه خواهیم بــود. در جریان بمباران، حدود ۲۳۰ میلیون مترمکعب در روز از ظرفیت گاز کشور را از دست داده بودیم. با تلاش مجموعه صنعت گاز، وزارت نفت و شرکت ملی گاز، بخــش قابل توجهی از این ظرفیت دوباره به مدار بازگشــته اســت». او در ادامه گفته است: «برای برخی واحدهایی که مصرف انرژی بسیار بالایی دارند، تکلیف شده است که انرژی مورد نیاز خود را از بورس انرژی تأمین کنند. البته این واحدها نســبت به قیمت‌ها اعتراض دارنــد و معتقدند هزینه انرژی در بورس بالاســت. اینها راهکارهای متعددی برای مدیریت بهتر وضعیت موجود است، اما اگر بخواهیم مشکل ناترازی انرژی به‌صورت اساسی برطرف شــود، راهکار این است که کمبود گاز مدیریت و جبران شــود، واحدهای آسیب‌دیده به مدار بازگردند، نیروگاه‌هایی که راندمان آنها کاهش پیدا کرده بازسازی شوند و نیروگاه‌های جدید نیز احداث شود. از سوی دیگر، واحدهای تولیدی ما باید سیســتم‌ها و تجهیزات خود را به‌روز کنند تا مصرف انرژی آنها متعادل‌تر شود. متأسفانه تجهیزات و ماشین‌آلات بســیاری از واحدهای تولیدی به‌روز نیســت و به همین دلیل مصرف انرژی آنها نیز بالاست. این بخش نیز باید اصلاح شود».

عارضه وابستگی تولید برق به گاز

ماجرا به همین‌جا ختم نمی‌شــود. در حال حاضر نزدیک به یک‌سوم گاز کشــور در نیروگاه‌های برق مصرف می‌شود. حجم غالب نیروگاه‌های برق کشــور با ســوخت گاز یا بخار کار می‌کننــد و چیــزی حــدود ۱۰ تــا ۱۵ درصــد نیروگاه‌ها برقابی هســتند. در این میان ســهم تولید برق از نیروگاه‌های تجدیدپذیر بســیار اندک است. وابســتگی شدید نیروگاه‌های برق به سوخت گاز سبب شده است تولید برق هم تحت تأثیر قرار بگیرد و برق خانگی گاه سهمیه‌بندی شده و برق صنایع قطع شود. گذشــته از اینکه حالا افزایش کسری گاز احتمال قطع برق در زمستان پیش‌رو را مطرح می‌کند؛ صنایع کشور هم بار دیگر هم از ناحیه کســری گاز و هم از ناحیه کســری برق زیر فشار مضاعف قرار می‌گیرند.

وزارت راه و شهرسازی
شرکت فرودگاه‌ها و ناوبری هوایی ایران
اداره کل فرودگاه بین المللی مهر آباد

مناقصه عمومی ۱۰-۷-۴۰۵-۱۰۰-T-MA
(یک مرحله ای یکپارچه همراه با ارزیابی کیفی)

۱- موضوع مناقصه: تجدید مناقصه برق رسانی جدید به ایستگاه ناوبری رودشور فرودگاه بین المللی مهر آباد- نوبت دوم از طریق اشخاص حقوقی واجد شرایط
۲ - مهلت فروش اسناد : از شنبــه مــورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۸ لغایت روز شنبه مــورخ ۱۴۰۵/۰۷/۲۵
۳ - نحوه دریافت اسناد : بمنظور دریافت اسناد به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس www.setadiran.ir مراجعه شود.
۴ - آخرین مهلت ارسال پیشنهادات در سایت : روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۱۰ ساعت ۰۸:۰۰ صبح می باشد.
۵ - زمــان بازگشایی پاکات ارزیابی کیفی : روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۱۰ ساعت ۰۸:۳۰ صبح می باشد.
۶ - مبلغ سپرده شرکت در مناقصه : ۳.۷۵۰.۰۰۰.۰۰۰ ریال می باشد.
۷- صلاحیت متقاضیان : مناقصه گران باید جزء وندورلیست شرکت توزیع نیرو برق استان تهران باشند ، همچنین شناسه ملی ، کداقتصادی، روزنامه رسمی ، اساسنامه و آخرین تغییرات شرکت را داشته باشند.

م الف ۲۲۵۵ شناسه آگهی ۲۲۹۴۸۶۹ **اداره کل فرودگاه بین المللی مهر آباد**

شرکت پالایش نفت آبادان (سهامی خاص)

فراخوان ارزیابی کیفی برای مناقصه عمومی نوبت دوم

شناسه : ۲۲۹۲۹۹۱

شرکت پالایش نفت آبادان در نظر دارد مناقصه مشروحه ذیل را از طریق سامانه تدارکات الکترونیک دولت برگزار نماید، کلیه مراحل برگزاری تشریفات مناقصه از دریافت اسناد ارزیابی کیفی و سایر مراحل بعدی مناقصه از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس WWW.SETADIRAN.IR انجام خواهد شد.

ردیف	شماره مناقصه در دستگاه مناقصه گزار	شماره فراخوان	موضوع	محل اجرا	مدت	مبلغ برآورد پایه به ریال	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه به ریال	اطلاعات زمانی ارزیابی کیفی
۱	مناقصه عمومی شماره ۰۵/۳۲	۲۰۰۵۰۹۲۱۷۹۰۰۰۳۰۱	اجرای عملیات تعویض ورق های سقف ساختمان های اداره مهندسی عمومی، اداره برآورد و تعیین مقادیر و امور مالی پالایشگاه آبادان	آبادان	۶ ماه شمسی	۱۲۵،۲۵۷،۷۱۳،۹۶۶	۶،۲۶۲،۸۸۵،۷۰۰	الف- زمان اولین انتشار آگهی / ارسال به صفحه اعلان عمومی : ۱۴۰۵/۰۷/۱۱ ب- مهلت دریافت اسناد : ۱۴۰۵/۰۷/۲۱ ج- مهلت ارسال پیشنهاد پاسخ استعلام : ۱۴۰۵/۰۸/۰۶

روابط عمومی-شرکت پالایش نفت آبادان

شرکت ملی پخش فراورده های نفتی ایران
اداره کل سوختگیری هواپیمائی کشور

فراخوان ارزیابی کیفی جهت برگزاری مناقصه عمومی یک مرحله ای
تهیه و طبخ غذای گرم مرکز سوختگیری مهر آباد نوبت دوم

شرکت ملی پخش فراورده های نفتی ایران در نظر دارد فراخوان ارزیابی کیفی جهت برگزاری مناقصه عمومی یک مرحله ای تهیه و طبخ غذای گرم مرکز سوختگیری مهرآباد به شماره ۲۰۰۵۰۹۲۹۳۵۰۰۰۰۷۷ را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید.کلیه مراحل برگزاری فراخوان ارزیابی کیفی از دریافت و تحویل اسناد استعلام ارزیابی کیفی تا ارسال دعوتنامه جهت سایر مراحل مناقصه، از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد. لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند. تاریخ انتشار فراخوان در سامانه تاریخ ۱۴۰۵/۷/۱۵ می باشد.اطلاعات و اسناد مناقصه عمومی پس از برگزاری فرایند ارزیابی کیفی و ارسال دعوتنامه از طریق سامانه ستاد به مناقصه گران ارسال خواهد شد.

- مهلت دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی: روز پنجشنبه تاریخ ۱۴۰۵/۷/۲۵
- مهلت ارسال پاسخ استعلام ارزیابی کیفی: روز پنجشنبه تاریخ ۱۴۰۵/۸/۹
- اطلاعــات تمــاس دستگاه مناقصه گزار: آدرس -تهران ، فرودگاه مهرآباد ، سه راه پلیس ، به سمت ترمینــال ۲ ، اداره کل ســوختگیری هواپیمــایی کشور / شماره تماس : ۶۶۰۲۵۰۵۶
- الزامات ارزیابی کیفی:

۱ - ارایه تصویر آگهی تاسیس شرکت مندرج در روزنامه رسمی.
۲ - ارایه تصویر آخرین تغییرات شرکت مندرج در روزنامه رسمی .
۳ - ارایه تصویر شناسه ملی و، اساسنامه .
۴ - ارایه مفاصا حساب تامین اجتماعی .
۵ - ارایه تصویر برابر اصل شده گواهینامه صلاحیت اداره کل تعاون ، کار و رفاه اجتماعی (مرتبط با موضوع مناقصه).
۶ - کسب حداقل ۳۰ درصد از امتیاز توان مالی.
۷ - کسب حداقل امتیاز ارزیابی HSE .(۶۰ امتیاز)

نوع و مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار:
واجدین شرایط پس از تایید در ارزیابی کیفی و دعوت به مناقصه می بایستی مبلغ **۲۱.۵۰۹.۰۶۴.۰۰۰ ریال (با برآورد سالیانه ۴۳۰.۱۸۱.۲۷۲.۳۳۷ریال به حروف چهارصد و سی میلیارد و صدو هشتاد و یک میلیون و دویست و هفتاد و دو هزار و سیصد و سی و هفت ریال)** به عنوان تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار بر اساس آیین نامه تضمین در معاملات دولتی به روشهای ذیل تهیه و با مدارک مناقصه تحویل نمایند :
الف : ضمانت نامه بانکی و ضمانت نامه های صادره از سوی موسسات اعتباری غیر بانکی مورد تایید بانک مرکزی.
ب : اصل فیش واریز وجه نقد به شماره شبا IR ۹۸۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۰۲۵۸۰۶۳۷۹۸۲۰ و شناسه واریز ۹۸۹۲۲۰۳۵۰۱۰۰۰۰۰۰۰۹۰۰۰۶۸۹۱۰۰۰۱ نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به نام شرکت ملی پخش فراورده های نفتی ایران.
پ : ضمانت نامه صادره توسط موسسات بیمه گر دارای مجوز.
ج : اوراق مشارکت بی نام تضمین شده بانک ها و دولت قبل از سررسید.
چ : وثیقه ملکی معادل هشتاد و پنج درصد ارزش کارشناسی رسمی آن.
د : ضمانت نامه های صادره از بانک های پاسارگاد و گردشگری مورد قبول این شرکت نمی باشد.

اطلاعات تماس سامانه ستاد:
مرکز تماس:۰۲۱۱۴۵۵۶ آگهی اول : ۱۴۰۵/۷/۱۵
دفتر ثبت نام:۸۸۹۶۹۷۳۷ و۸۵۱۹۳۷۶۸ آگهی دوم : ۱۴۰۵/۷/۱۸

شناسه آگهی ۲۲۹۱۸۸۲ **روابط عمومی اداره کل سوختگیری هواپیمایی کشور**

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق
۸۶۰۳۶۱۱۹
WWW.SHARGHDAILY.IR

ارتباط با روزنامه شرق
T.ME/ALOSHARGH
WWW.SHARGHDAILY.IR